

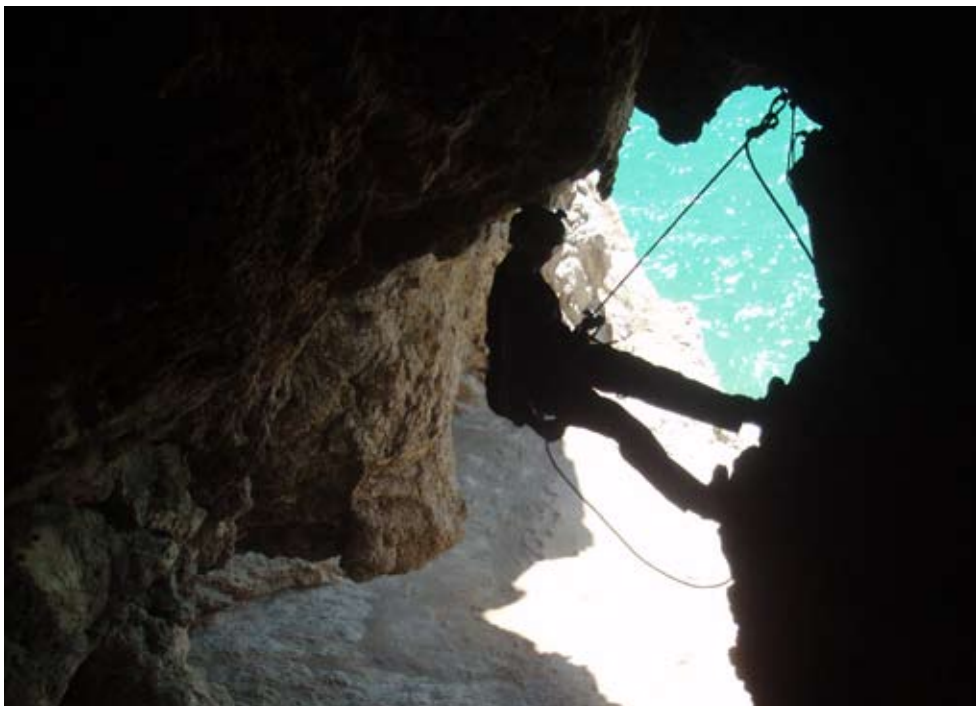
1912

butlletí informatiu
juliol-agost 2011

La Grevulosa. Coll de Bertrons (foto: Jaïro A. Florez)

**Agrupació
Excursionista
“Catalunya”**

La Falconera. Segon pou (foto: Mary Gálvez)

Galeria Four de Bor. Grup 2 (foto: Julio Santamaría)

VOLEM ESCRIURE LA NOSTRA HISTÒRIA

*El butlletí, que mensualment editem,
és una part molt important de la història
de la nostra Entitat ja que en ell s'hi reflecteixen
algunes de les activitats que es fan en totes
i cadascuna de les seccions, un llegat imprescindible
perquè els qui vinguin al darrere tinguin referència
del que ha passat tant a nivell social
com esportiu a l'Agrup.*

No obstant això
fora d'aquestes
pàgines queden
massa èxits que hauríem
d'intentar, entre tots, que
tornin, com fa uns anys, a
aquestes pàgines.

És per aquest motiu
que demanem a tots
els socis que col·laboreu
enviant les vostres activi-

**Enviar les vos-
tres activitats
de manera suc-
cinta a l'equip de
comunicació per
escriure la his-
tòria de la nos-
tra centenària
entitat.**

tats de manera succinta
a l'equip de comunicació
perquè el màxim nombre
d'activitats realitzades
serveixin per escriure la
historia de la nostra cen-
tenària entitat.

Només cal que enviis
l'activitat, la data,
l'objectiu, la ruta i l'equip
o cordada ●

Í N D E X

- 3** EDITORIAL: Volem escriure la nostra història
- 4** MUNTANYA: Puigsacalm - La Grevolosa
- 6** A.E.C.: Diada del soci
- 8** A.E.C.: Nota de condol. Eduard Ruiz
- 9** E.R.E.: La Falconera
- 10** E.R.E.: Jornada de portes obertes
- 12** S.I.J.: Final de curs

AGENDA D'ACTIVITATS:

- 13** Caiac: curset; E.R.E.: Jornada portes obertes
- 14** Senderisme: nocturna serralada Marina;
La Palma

- 15** Calendari secció muntanya
- 16** Calendari JULIOL i previsió AGOST
- 17** Calendari previsió SETEMBRE
- 18** CAIAC: Jornada d'orientació
- 19** MUNTANYA: Montsant
- 22** MUNTANYA: De Wembley al Matanyalls
- 24** MUNTANYA: Cresta pic Bassia de Nere
- 26** MUNTANYA: senderisme Olot-Mataró
- 29** CULTURA: Visita Sagrada Família
- 30** A.E.C.: Nous socis; El Padro del Quatre Batlles;
Pagaments

PUIGSACALM-LA GREVOLOSA

8 de maig de 2011

Per: Jairo Rodríguez i Alicia Fuentes

Enguany és l'Any Internacional dels Boscos.

A en Jairo i a mi se'ns va acudir deixar de banda el caiac i organitzar, a través de l'Agrupació, alguna cosa més que la "típica" sortida de senderisme amb l'objectiu de retre un homenatge als nostres estimats arbres.

Pujant el Puigsacalm (foto: Manel Navarro)

Cercant una data, acabem embolicant el pobre Manel Navarro que tenia planificada la seva sortida anual de la secció de muntanya per al 8 de maig al Puigsacalm (1.514 m) i li vam oferir la possibilitat d'anar també al bosc de la Grevolosa situat just a sota del cim. **L'objectiu: conèixer una mica més com és el bosc.**

Va ser un dia intens i complet. Jairo ens va delectar amb els seus coneixements sobre l'ecosistema, la flora i la fauna del lloc. Pujar al cim ens va permetre gaudir d'uns minuts de glòria en contemplar la magnitud del paisatge, gaudint intensament de la nostra petita conquesta fruit del nostre innat desig de superació. A l'ésser humà li agrada sempre d'esforçar-se per anar

una mica més enllà dels seus límits, el fa sentir més jove i viu.

Cal dir que vam gaudir de la Natura en general i de la fantàstica fageda en particular que té cura d'aquests territoris, donant recer a la fauna que hi habita i que permet als caminants (nosaltres en aquest cas) gaudir de la seva pau i del seu silenci. Els aficionats al món de la fotografia van tenir bones oportunitats de retratar la mare Naturala en tot el seu apogeu primaveral.

Un cop acabat el recorregut, cansats i amb la fam cargolant-nos els estómacs, ens dirigim a la masia de Bracons deixant allí els cotxes per anar a gaudir d'un merescut dinar a la Grevolosa. El camí es va fer llarg, és cert, però l'esforç va tenir la seva recompensa en la sorpresa de trobar-nos amb un

Pujant el Puigsacalm (foto: Jairo Alonso)

bosc insòlit. Quants en queden què els seus arbres sobrepassin els 200 anys? L'explotació forestal ha fet efecte a les nostres muntanyes.

El perquè aquests arbres han viscut al seu aire és fruit de les casualitats de la vida. Unes famílies (entre elles els Bracons-Vives) que es reparteixen les terres d'un marquesat extint i un administrador que davant de tantes finques per gestionar deixa de banda la explotació d'una zona massa inaccessible.

Els arbres cauen en l'oblit fins que 200 anys després uns nois amb ganes d'explorar i d'aventura remunten el curs de la riera de la Grevolosa deixant que els adults gaudeixin del seu tradicional aplec a Sant Nazari. Tornen excitats a compartir amb les seves fa-

mílies el descobriment d'arbres que no poden arribar a abraçar completament. No pot ser, diuen els adults, que quedin arbres tan grans sense talar.

Aquests arbres s'han salvat gràcies a en Manel (no el nostre Manel). La seva primerenca i tràgica mort va fer que el seu pare desitgés preservar-lo com a record seu. Gràcies a ell vam poder conèixer aquell dia la magnificència de la natura.

Amb l'estómac ple i un cop descansats les coses es veuen d'una altra manera i les ganes de passar-s'ho

bé tornen. ¿Què ens tindran preparats aquests nois?... Doncs unes quantes rialles i una nova experiència. No m'imaginava jo tanta col·laboració i no s'imaginaven ells que els anava a fer descalçar (a risc que les botes no tornessin a entrar) per donar-se un massatge als peus com a preparació per a sentir el batec del cor dels arbres.

Des d'aquí agraeim l'assistència i la col·laboració de tots i totes els/les que van venir expressament per veure que se'ns havia ocorregut de fer. Us ve de gust gaudir d'una cosa semblant quan arribi la tardor a la fageda? ●

DIADA DEL SOCI

1er de juny de 2011

Per: **Jordi Romagosa** (soci 1224)

A les 8 ja fa una estona que l'Agrupació és plena d'amics que xerrem —n'hi ha que fa molt de temps que no ens vèiem-, estretes de mà, petons, copets a l'esquena, grans somriures... Els precés per a que passem a la saleta són atesos poc a poc, sense deixar les converses, hi ha tota una colla que no parlem pas de noves vies d'escalada, ni de grans ascensions, ni vertiginosos descensos en neu verge; més aviat ens demanem pels genolls, l'espina, els fills...

(foto: Joan Torruella)

Comença l'acte, en Jep, president, agraeix la presència de tots (uns 80), ens parla, del tràmol que va representar el canvi de local i el benefici que n'ha resultat d'aquesta nova seu social, del que farem avui i ens fa adonar que avui, precisament, falten 366 dies (l'any vinent és de traspàs) per al primer acte de celebració del nostre **100tenari**. Tot seguit ve l'entrega de les insígnies de 50 anys a Carme Artero i Sebastià Porta i la de 25 anys a Toni Seguí. Després venen les medalles a les activitats

registrades:

Constància: 10 medalles d'or, 2 d'argent

Desnivell: 5 medalles d'or, 4 d'argent

Escalada i alta muntanya: 4 d'or

BTT: 1 medalla d'or.

En Josep Montagut anima a tots els presents a col·laborar amb escrits al butlletí mensual de l'Agrupació i fa públic el nom de la guanyadora d'enguany, na Rosa Mª Solé, que no ha pogut acompanyar-nos per la malaltia del seu marit, n'Eduard Ruiz. Tots ens unim al voler d'en Jep que li desitja un total i ràpid restabliment.

Na Maty exposa l'agraïment que tots el membres de l'ERE senten pel fins ara president d'aquella secció, en Jordi Secall, i li fa entrega d'una placa commemorativa.

Na Maria Jesús, agraeix a en Domènec les forçosament improvisades explicacions, molt pedagògiques i amenes, que ens va donar en la visita

a la Sagrada Família, el dissabte passat i en record d'aquell dia li dóna una reproducció en miniatura de les torres de la basílica.

Amb un llarg aplaudiment a tots els guardonats es tanca aquesta part de la festa.

Seguidament n'Aznar, acompanyat d'unes diapositives, fa un resum de les activitats de l'Escola Glacera, molt tècniques, les unes i emotives les que es van dur a terme amb Ludàlia.

Les seccions de Muntanya, SEAM i ERE ens delecten amb les mostres fotogràfiques d'una petita part de les seves activitats.

Ara ve l'hora del pisolabis, el entreteniment, les patates fregides, cervesa, refrescos, van passant de les safates a les panxes, retornem a les converses amb els amics i amigues, la salutació a aquell que no havíem vist abans... surten els gelats i les culleretes, surten les ampolles de cava, s'omplen els gots i quan s'aconsegueix el silenci, en Jep, alça el got i repeteix el brindis que van fer els nostres consocis antecessors l'any 1920:

***"Avant aimats companys
feu barrila fins a desdir
i que viviu forces anys
"tinguent" humor fins a morir".***

Acabat el brindis, comença a ser l'hora del retorn a casa, ens acomiadem, ens desitgem salut i, si més no, aquest retrobament anual... S'acaba la DIADA DEL SOCI d'en-guany •

Carme Artero (foto: Joan Tarruella)

Sebastià Porta (foto: Joan Tarruella)

Toni Seguí (foto: Joan Tarruella)

Jordi Secall (foto: Joan Tarruella)

Domènec Palau (foto: Joan Tarruella)

EDUARD RUIZ I TÀPIA

El 14 de juny, i després d'una ràpida i greu malaltia, ens ha deixat l'Eduard als 63 anys d'edat.

Què en podem dir de l'Eduard?

Poçada al coll de la Munià. 12-8-2009 (foto: Rosa Maria Soler)

Ha estat un muntanyenc complet: va practicar i de forma destacada, des del sende-risme fins totes les especialitats del muntanyisme. Escalador segur i tècnic, tant en roca com en gel. Ascensions a Montserrat, Pedraforca, Pirineus, Alps, Dolomites, Andes, Kilimanjaro, Himàlaia, etc.

Va destacar en els ral·lis i les curses d'esquí de muntanya, on sempre va estar en el grupet d'elit d'aquestes

disciplines. D'igual manera, i amb el mateix èxit, va participar als ral·lis d'alta muntanya.

Des que va aterrar a l'Agrupació, anys 72-73, sempre va participar en nom de l'AEC, en totes les curses i altres activitats. En podem destacar la 2ª Travessa Integral dels Pirineus amb esquís, "Pirineus 75" i la participació a l'expedició al Perú "Palcarraju-87", ambdues activitats organitzades i realitzades per membres de la nostra Entitat.

No podem fer un resum exhaustiu de la seva activitat. Només dir que sempre ha estat actiu i que actualment era el vocal, a la Junta Directiva de l'Entitat, de la Secció d'Esquí de Muntanya, activitat que va practicar fins a primers del mes de març, i que compartia amb la Rosa Maria.

Amb aquesta semblança, fem avinent el nostre sincer condol a la Rosa Maria, a la Núria, al Bernat i a tota la família.

**Company,
et trobarem a faltar !! •**

AVENC PENYA-SEGAT DE LA FALCONERA (-80 m)

Per: Maty Gàlvez

El 15 de maig de 2011 dos membres del ERE –Julio i Maty– vam fer una sortida d'iniciació amb dos espeleòlegs iniciats –Boro i Roberto– que després de realitzar algunes pràctiques en paret volien realitzar un avenc i es va decidir realitzar l'avenc penya-segat de la Falconera. Aquesta no és cap cova plena de formacions, ni tan sols ens hem hagut d'amagar sota terra a les fosques, però la seva espectacularitat radica en la seva proximitat i les seves visites al mar.

(foto: Maty Gàlvez)

Bé, molts de vosaltres ja coneixeu el pas de la Maladona, vies d'escalada ben conegudes pels practicants d'escalada, enmig de les costes de Garraf, on es pot aparcar el cotxe en un mirador i seguir un corriol que baixa fins a un coll on es puja fins al penya-segat, doncs allà mateix si seguim pel camí que porta cap a les vies d'escalada, i no trenquem cap a baix sinó que continuem pujant, trobarem al costat d'uns pins una espècie de barranc-forat, és l'avenc del penya-segat. A primera vista només veurem la típica paret que cau fins no sabem ben bé a

on, però si ens hi fixem veiem que es tracta d'un avenc en el que una de les parets (l'exterior, tocant al mar) s'ha enfonsat.

Aquest avenc alterna les parts esquinçades amb les senceres, així doncs tenim un primer pou seccionat d'uns 30 m d'alçada, on hi instal·lem 2 vies per tal de controlar als nous iniciats en la seva progressió per la via més senzilla que comença per un arbre mediterrani, el pi. Seguidament hi ha un replà i l'inici d'un de segon tot sencer d'uns 50 m (i per tant fosc) i la darrera part, una gran sala, que queda oberta a l'exterior i penjada uns 30 m sobre el mar!!!

Però aquests espeleòlegs estaven carregats de adrenalina per aquest motiu ens vàrem apropar a les parets "del pas de la Maladona" per realitzar algunes vies d'escalada de 5 i 6+. Una jornada plena d'activitat que bé es va agrair amb unes cerveses al caure la tarda •

JORNADA DE PORTES OBERTES

21 de mai de 2011

Aquesta vegada l'Equip de Recerques espeleològiques (ERE) va realitzar una jornada de portes obertes a les profunditats dels Pirineus.

Per: Maty Gálvez i Julio Santamaria

Cova Anes. Grup 1 (foto: Maty Gálvez)

Realitzem el 1er punt de trobada a l'Estació de St. Andreu Arenal i ens dirigim cap el 2on punt de trobada a Guardiola de Berguedà al BAR CADÍ just davant l'església. Un cop reunits, ens dirigim cap el Poble de Bor on ens separarem per tal realitzar el programa establert.

Grup 1: format per Marta, Boro, Laura, Sílvia, Silvinya, Lourdes (SEAM), Albert (SIRE), Miquel (ERE) i Maty(ERE).

Cova Anes- Fou de Bor- Refugi / Al Km 198 de la carretera de Puigcerdà a La Seu d'Urgell hi ha un desviament on hi ha una carretera asfaltada, deixem els cotxes i ens equitem per realitzar l'aproximació amb una forta pujada per un camí pedregós ben marcat.

La Cova d'Anes és l'escenari d'una jornada de iniciació plena d'aventura ... És una magnífica cova de 300 metres

de profunditat a prop de Bellver de Cerdanya, pràcticament horitzontal i d'un sol sentit, amb un primer tram sec seguit d'una petita reixa que ens porta a una sala darrera d'altra plena de formacions de estalactites, estalagmites, columnes i colades. Aquest tram més humit però amb majestuosos passatges per finestres o entre columnes plenes de color fa d'aquesta cova un ric món subterrani.

Al final de la cova hi ha una zona aperillosa per les formacions del terra força relliscoses però la instal·lació d'unes cordes fixes fa que aquest tram sigui extremadament més fàcil. Retornem al camí i realitzem una petita desviació sense sortida per tal de trobar un tresor amagat (geocoaching) en una gatera, el tresor va ser descobert per les Sílvia. A dintre d'una capsa trobem diversos objectes cadascun amb la seva pròpia història que decidim tancar i guardar-lo per els pròxims exploradors. Però aquí no acaba la nostra aventura, després de realitzar algunes figures amb fang, deixem les nostres creacions sota la protecció de la terra que gràcies a l'atmosfera cavernícola quedaran eternament intactes en el transcurs dels anys i ens dirigim cap a la sortida per tal de localitzar l'entrada

→original que trobem uns metres més amunt amagada entre els matolls. Ara només cal anar cap a Bor i trobar-nos amb el primer grup.

Nota de l'autora: Geocaching o Gymkhana GPS és una activitat d'amagar i cercar "Tresors" en qualsevol lloc amb l'ajuda d'un GPS.

Grup 2: format per Eva, Raul, Carlos, Víctor, David, Ramon (SIRE), Rosa (SIRE), Julio (ERE), Yolanda (ERE) i Xavi (ERE).

Fou de Bor- Refugi / a prop de la plaça del Poble es segueix un camí durant uns 100 metres. Veiem un sender a mà dreta que ens durà en 5 minuts a la surgència. Seguim una mica més endavant i trobarem l'entrada de la Tuta freda anomenada així per les seves corrents d'aire fred en la seva proximitat, aquest accés impracticable ja que encara està actiu pel curs del riu la deixem a mà esquerra i ens apropem per un camí que puja equipat amb cordes fins arribar a l'entrada fossilitzada i practicable de la Tuta Gran.

Entrem per la Tuta gran i ens endinsem a la cavitat. Ens fiquem per una galeria inferior. Alguns trams són gate-res que ens fan posar les piles i arribem a la part inferior de la sala Cerdanya. Els més menuts del grup, en Víctor i en Carlos s'ho passen d'allò més bé passant per les gate-res encara que a la resta ens costa una mica més. Tot seguit trobem el sífo i ens toca buidar-lo amb galledes tot fent cadena. Aquest moment està ple de nerviosisme ja que un cop buidat podrem accedir a una

galeria anomenada "Canela", plena de formacions de gran bellesa, com ara les excèntriques. La seguim fins al fons i fem també un parell de galeries laterals. En el seu recorregut sinuós i laberíntic ens trobem els companys de l'Espeleoclub de Badalona mirant de realitzar noves exploracions per aquesta gran cavitat que és la cova més important de la Cerdanya, amb més de 3.173 m de galeries explorades. Un cop finalitzada la nostra exploració, tornem pel mateix camí i ens dirigim cap els cotxes a rebre el primer grup.

Tot i que era aconsellable portar roba vella i que es podés embrutar. Alguns participants no varen portar roba de recanvi, això va comportar que el 2on grup facilités les seves granotes a alguns integrants del 1er grup per tal de realitzar la Fou de Bor que era molt fangosa, mentre el 1er grup és dirigia cap al Refugi de la Molina de la UEC a 1490 m d'alçada al costat de la carretera que dona accés a les pistes d'esquí de la Molina (3 Km) on ens esperava per dinar en Toni Rocías, un altre membre de l'ERE. Unes 3 hores més tard ens trobaríem tots plegats al restaurant del Refugi per tal de tancar la sortida amb unes cerveses i un bon grapat de galetes.

En breu (3 de juliol) realitzarem una nova sortida de portes obertes. Si esteu interessats en passar una bona estona plena d'aventures subterrànies veniu a la secció ERE que us ho passaréu molt bé!!! ●

FINAL DE CURS

*Ja ha tornat a passar,
s'han acabat les sortides del curs de la SIJ.*

Per David Ortiz

Aquest any hem fet l'última sortida a Campdevàrol. El dissabte tots els nens van fer la mateixa sortida. Al migdia va començar a ploure, encara estàvem lluny del campament, i vam arribar ben molls.

Com és habitual, el diumenge els Cpares van pujar a passar el dia amb nosaltres i fer el tradicional àpat de germanor. Tot i que el temps semblava que ens faria la guitzza, al final ens va respectar, i vam poder fer una mica de sobretaula.

Aquest ha estat un any amb novetats, un nou grup a començat a caminar, els Xerpes, i un bon grup de nois i noies han començat a fer de monitors. El Bernat, l'Eva, la Consu, La

Secció infantil i juvenil (foto: S.I.J.)

Clara, la Clàudia, el Roger, l'Amat i el Sergi han ajudat a la SIJ a tirar endavant, i alguns d'ells faran el curset de monitors aquests anys.

Per finalitzar voldria assenyalar que després de molts anys el Santi i l'Anna no han assistit a aquesta última sortida. Tant la Laura com l'Isma han passat per tots els grups i després dels anys han deixat la SIJ. Els hem trobat a faltar ●

Monitors secció infantil i juvenil 2010-11 (foto: S.I.J.)

CAIAC

CURSET

MANIOBRES DE RESCAT

9 i 10 de juliol de 2011

Seguint amb els **Tallers Tècnics** de la secció de caiac de l'AEC, us anunciem els cursos que tenim previstos de Nivells 1, 2 i 3 a **Sant Feliu de Guíxols** pel cap de setmana del 9 i 10 de juliol. Una bona oportunitat per millorar la nostra tècnica activa i passiva sobre el caiac i guanyar seguretat amb les manio-bres de rescat.

CURSOS

NIVELL 1: Dissabte, 9 de juliol

NIVELL 2: Dissabte, 9 i Diumenge, 10

NIVELL 3: Diumenge, 10 de juliol

Es poden fer per separat, i si s'opta per a fer dos cursos, es gaudirà d'un descompte de 10 € sobre el preu total.

Com a complement al Nivell 1, pel Diumenge, dia 10 de juliol, també realitzarem una **sortida pels freus de Sant Feliu de Guíxols**. Tant si has fet el curs o no has pogut ve-nir, aquesta estarà oberta a tothom que vulgui afegir-se, és una sortida de nivell bàsic.

Per més informació:

Santi Rodríguez: tel. 655 802 556 ●

E.R.E.

SORTIDA DE PORTES

OBERTES

Cova Bora Fosca

3 de juliol de 2011

És una cavitat coneguda des de fa molts anys que ha anat am-pliant el seu recorregut fins a l'actual, de 1.255 metres. El seu re-corregut principal i pla que acaba en un pou d'uns 8 metres està format per una galeria ampla i plena de for-macions, un bon lloc per iniciar-se a l'espeleologia.

DETALLS

Zona: Municipi Tavertet (Osona)
a 95 km de Barcelona i 35 km de Vic

Data de sortida: 3 de juliol

Punt de sortida: Davant de l'Estació
St. Andreu Arenal

Hora de sortida: Per concretar

Desnivell: 100 m

Horari d'aproximació: 20 minuts

Època: Tot l'any.

Dificultat: Cap

Material: Llanternes o frontal, xandall
i calçat de trekking o botes d'aigua,
guants de plàstic (de fregar)

Observacions: Es important portar
roba de recanvi.

Preu no Socis: 10 €

El preu inclou gestió d'assegurances,
material de seguretat i de progressió.

**Preu socis amb targeta federati-
va:** Gratuït ●

SENDERISME NOCTURN

Serralada de la Marina

Dissabte, 16 de juliol de 2011

**Del Coll de Montalegre
a Santa Coloma de Gramanet**

Recorregut: 12 km aproximadament

Dificultat: Baixa

Desnivells: +160 m -440m

Temps de caminar: 3:30 h

Sortida: a les 18:30 h amb autocar de Provença/Sardenya (Plaça Sagrada Família)

Tornada: amb transport públic des de la parada de Metro de la L9 de Can Zam.

Menjar: Soparem de restaurant.

Cal portar: botes de muntanya, aigua i bastons.

Ressenya de la sortida

La darrera sortida d'aquest curs la farem per la Serralada de la Marina, parc que abraça un ampli terreny format per turons que s'aboquen al mar i rodejat pels municipis més poblats del nord de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Aquesta ocupació del territori ve des del neolític i podrem contemplar les seves restes en parts del recorregut.

Cal destacar també la cartoixa de Montalegre i el Monestir de Sant Je-

roni de la Murtra.

Aquesta és una sortida per gaudir de la cultura que anirem descobrint, de la posta de sol i les vistes damunt del mar.

Inscripcions: a Secretaria fins el dimecres 13 de juliol avisant per mail o telèfon i fent l'ingrés en el compte de l'Agrupada: La Caixa 2100 3282 66 2200054492.

Preus:

Socis: 36,00 €

Soci online: 41,00 €

No socis: 49,00 € (inclou assegurança d'accident)

Aquests preus inclouen el transport i el sopar de restaurant ●

LA PALMA 2011

del 16 al 23 d'agost

Aquest any, a l'Agrupada, tornem a fer senderisme a La Palma, de l'arxipèlag de **Canàries**. Fins ara, som 16 persones que volem gaudir dels seus privilegiats paisatges.

Si encara no saps què fer aquest estiu, tens una excel·lent oportunitat per conèixer una illa al mig de l'Atlàntic que té tots els elements per a que cada dia sigui una aventura inoblidable.

Posa't en contacte amb Secretaria per conèixer les condicions i poder fer la reserva del teu viatge ●

Calendari sortides MUNTANYA setembre-desembre 2011

DATA	Possible Lloc	Vocal
Ds 17 i dg 18/09/2011	Campament de l'Agrupació. Vidrà	A.E.C.
Dg 25/09/11	Valldoreix - Papiol - Valldoreix i costellada	M. Peinado
Dg 02/10/11	Matinal al Montcau i voltants	D. Palau
Ds 08/10/11	Collserola: Ruta Verdaguer	M. J. Salvador
Dg 09/10/11	Gombrèn - Montgrony	Ll. Tarruella
Dg 16/10/11	Excursió amb tren: Tres cims a Viladecavalls	M. Cabanillas
Dg 23/10/11	Puig de la Cabrafiga. Baix Camp	Pino i Cata
Dg 06/11/11	Albarda Castellana. Serra de Montserrat	Pino i Cata
Dg 13/11/11	Matinal al Castell de la Popa	Ll. Tarruella
Dg 20/11/11	Excursió amb tren: Sant Cebrià de la Mora	M. Cabanillas
Dg 27/11/11	Visita a l'Abric Romaní. Capellades	D. Palau
Dg 16/12/11	Matinal a Collserola	Salva Monpeat

Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

ds 2	muntanya	Nocturna a Sant Llorenç del Munt
ds 2	eqüestre	Guardiola de Bergadà
dg 3	e.r.e.	Sortida de portes obertes
dg 3-10	infantil	Campament grup petits
dm 5	a.e.c.	Reunió de junta
ds 9	caiac	Curs de caiac de mar. Nivell I
ds 9-10	muntanya	Tossa Plana de Lles (Pino i Cata)
ds 9-10	e.r.e.	Proves del CIATE
dg 10	caiac	Curs caiac de mar. Nivell II
dm 12	veterans	Reunió mensual
ds 16	muntanya	Senderisme nocturn. Serralada de Marina
ds 16-17	caiac	Costa Brava
ds 16-17	s.e.a.m.	Alta muntanya: Pirineu aragonès
ds 16-17	e.r.e.	Cova Riusec
ds 30-31	caiac	Costa Brava

previsió agost

dll 1-7	glacera	Estada de formació d'alpinisme a Chamonix
2a quinzena	caiac	Croàcia
dm 16-23	muntanya	Senderisme per l'illa de La Palma (Canàries)

previsió setembre

ds 10	e.r.e.	Avenc de l'Esquerrà
dm 13	veterans	Reunió mensual
ds 17	caiac	Taller tècnic: Seguretat
ds 17-18	muntanya infantil	Campament A.E.C. de tardor. Vidrà
ds 24-25	caiac	Costa Brava
ds 24-25	s.e.a.m.	Escalada a Collegats
dg 25	muntanya	Valldoreix-Papiol-Valldoreix (M. Peinado)
dv 30	muntanya infantil	Senderisme: Sopar comiat Olot-Mataró. 21 h. Inscripcions nou curs

Senderisme

Camí de Sant Jaume

La sortida del dissabte 17 de setembre està anul·lada per coincidir amb el Campament de l'Agrupació dels dies 17 i 18 de setembre.

Hi ha una nova alternativa. Ja us informarem de la nova data •

ESTADA DE FORMACIÓ D'ALPINISME A

CHAMONIX

DE L'1 AL 7 D'AGOST DE 2011

Sessió informativa de l'estada:

Dia 27 de juny, a les 20 hores.

Lloc: Agrupació excursionista "Catalunya" •

JORNADA D'ORIENTACIÓ EN CAIAC

Organitzada per l'A.E.C. al pantà de Sau

Probablement alguns de vosaltres ja heu sentit que la Secció de Caiac de l'AEC, juntament amb Riumar i una colla "kayakera" de Vic "Racons del Bandoler", estem preparant pel 15 d'octubre una Jornada d'Orientació en caiac a l'embassament de Sau.

Aquesta serà una jornada competitiva oberta a tots els clubs i aficionats al caiac, en equips de dos, tipus gimcana, en el que s'hauran de trobar una colla de valises, òbviament en caiac, però també hi haurà alguna activitat de muntanya i que assegura molta diversió i anècdotes

Un cop sembla que el tema permisos ja els tenim concedit per part de les administracions, ara estem treballant per ultimar el tema logístic i acabar de definir el tema econòmic, de tot això ja sereu puntualment informats.

La qüestió, és que per l'últim tram de preparatius, estem parlant de les tres setmanes prèvies, és a dir,

entre el **26 de setembre i el mateix 15 d'octubre, ens caldrà formar un grup de voluntaris** de la Secció, i que juntament amb els altres organitzadors, ens hurem de fer càrrec de diferents tasques, és per això, que tractant-se d'una iniciativa pròpia de la "Agrupar", us demanem la vostra col·laboració, exactament no us podem dir en què, potser, des de qüestions administratives en el control d'inscripcions, control de cursa, avituallament, etc... i, per descomptat, **EN LA PARTICIPACIÓ DE TOTS NOSALTRES EN LA JORNADA. ANOTEU AIXÍ, SIS US PLAU, LA DATA DEL DISSABTE, 15 D'OCTUBRE A LES VOSTRES AGENDES I CALENDARI PERQUÈ HEM DE DEIXAR MOLT ALT EL PAVELLÓ DE "L'AGRUPA".**

Els voluntaris poden enviar un cor-reu a la Secció de caiac, confirmant la seva disponibilitat, així anirem fent llista, juntament amb els voluntaris de "RACONS DEL BANDOLER" i distribuint els equips de feina, **NO ES TRACTA D'UNA GRAN FEINADA**, però sí que hem de tenir garantit el factor humà •

SORTIDA POSITIVISTA AL

MONTSANT

4 i 5 de juny de 2011

Per: Eva Lerma

El dissabte vam sortir del punt de trobada de la Sagrada Família amb destí a la Serralada del Montsant el Xavi, la Marina i una servidora.

Escaladei (foto: Marina)

Vam arribar a Cornudella de Montsant abans de les 10h i, mentre el Xavi i la Marina s'adreçaven al punt d'informació, aquesta servidora, marejada com una sopa, va aprofitar una estona per refer-se del mareig en posició horitzontal. Un cop recopilada la informació necessària per poder determinar plans A i B en funció del temps (ells), vam començar (tots) la ruta gastronòmica, esmorzant una deliciosa coca de civeres amb denominació d'origen. Ja amb l'estómac més recuperat (jo), vam passar pel refugi d'Albarca a confirmar la nostra intenció de pernoctar-hi, només amb esmorzar, i ens vam dirigir a Ulldemolins, fins a la ermita de Santa Margarida, des d'on preteníem iniciar

la ruta que ens havia de dur fins a la de Sant Bartomeu. Aleshores Sant Pere, que encara no havia entès bé el missatge subliminal que la Marina i jo li estàvem mirant de transmetre durant tota la setmana, va tenir a bé ruixar-nos generosament, com a avís de que no era el moment de fer aquella ruta. En aquell moment, la nostra fabulosa capacitat de comprensió de missatges subliminals i de readaptació de plans, ens va permetre reaccionar ràpidament i recalculat la jugada, esgrimint un gens menyspreable pla B, que ens va dur a visitar el poble de Siurana, on vam poder comprovar l'excel·lent tasca de rehabilitació i modernització del seu refugi, el qual havíem descartat inicialment per l'estat en que anys enrera l'havia trobat el Xavi.

Aleshores vam decidir anar fent camí cap a la Cartoixa d'Escaladei on pensàvem dinar de carmanyola però, tan bon punt vam agafar el cotxe, novament Sant Pere ens va fer saber que tampoc no era el moment d'arribar fins allà. La manera en que ens ho va fer saber crec que la recordarà el Xavi durant molt de temps quan pensi en

les seves habilitats de conducció sobre aigua. I novament aquesta percepció extrasensorial tan desperta i positiva que ens hem descobert la Marina i la qui narra, malgrat els intents de sabotatge del "cenizo" d'en Xavi, ens va fer comprendre que havíem de dinar al restaurant davant del qual dubtàvem, ja a Morella de Montsant i que calia deixar la Cartoixa per més tard i la carmanyola pel vespre.

Montsant (foto: Xavier Gimeno)

Iun cop més, la intuïció es va demostrar encertada i la gastronomia es va imposar al sender, malgrat que no quedava conill amb xocolata i vi del Priorat!!! La Marina va confessar que no se li donava malament aquesta recepta i el Xavi i jo la vam convidar a que ens ho demostrés en un futur que esperem no gaire llunyà (els detalls els discutirem amb vosaltres). Amb l'estómac novament reconfortat, finalment vam aconseguir arribar a la Cartoixa, on vam poder comprovar la valuosa tasca arqueològica que la Marina va dur a terme en el decurs d'un camp de treball a la seva més tendre joventut.

Des d'allà, la Marina i "menda" "vam guiar" al Xavi, suposadament cap a una ruta circular al voltant de la Cartoixa, que finalment va acabar a Morella de Montsant (que tampoc no estava malament... per allò del factor sorpresa). Un cop allà, i mentre ens preniem un merescut refrigeri, tot sentint la musiqueta de Flashdance i mentre veiem formar-se bonics cúmulunimbus cada cop més negres al cel del Montsant, ens va assaltar el dubte de l'hora de tancament de l'aparcament de la Cartoixa que hostatjava el cotxe del Xavi, amb el qual comptàvem tornar cap a l'Albarca. I un cop més al Xavi se li va escapar alguna projecció negativa que reflectia una manca absoluta de confiança en les projeccions de les seves acompanyants femenines, cosa la qual ens va comportar un nou esforç de concentració de vibracions positives. La cosa era molt clara: si eren prop de les 19h i encara érem allà, era perquè l'aparcament no tancava fins les 20h!... I xino xano, tranquil·les i confiades (més les XX que el pobre XY), vam començar el descens cap al punt de partida, on vam arribar quan mancaven pocs minuts per les 20h, hora en que efectivament tancaven l'aparcament. Molt satisfetes del nostre poder mental, malgrat que el Xavi continués pensant que ens acompanyava la sort, vam poder arribar a l'Abarca amb temps de veure la posta de sol i quedar-nos envoltats per la boira. Fins i tot vam tenir el luxe de poder contemplar un Arc de Sant Martí complet.

Després d'una dutxa calenteta vam treure les carmanyoles i vam demanar un vinet del Priorat que va resultar ser una autèntica bomba, cosa la qual, afegida a la boira, ens va dur a entendre que no era moment de baixar a Cornudella a fer una copa. Les dones vam gaudir una estona de la visió d'un meravellós cel estrellat, que el mascle de l'expedició va decidir que ja es creia que hi era... Vam acabar la primera jornada xerrant animadament al voltant del foc i només vam trobar a faltar una història de terror. Afortunadament no hi havia gaire gent al refugi i la nit va ser prou tranquil·la com per poder descansar relativament bé, cosa la qual també havíem fet l'esforç de projectar les "fèmines".

El diumenge va despuntar amb un cel prou clar que ens va donar a entendre que era el moment de fer la ruta de les ermites i a quarts de deu ja enfilàvem camí cap a Ulldemolins. La ruta que se'ns anava descobrint davant dels ulls a cada pas ens va meravellar. Passàvem un cop i un altre de terrenys pedregosos a boscos humits i frondosos, al llarg d'una bonica successió de gorgs amagats entre altes muntanyes rocoses semblants a les de Montserrat on, de tornada i com no podia ser d'una altra manera, una servidora es va remullar els peus i el clatell.

En una darrera improvisada vam acordar anar a dinar a Tarragona i fer una visita ràpida pel casc antic, cosa la qual vam fer sota un sol radiant

(foto: Eva Lema)

i que va resultar molt agradable. Només va faltar el banyet a la platja que ja no vaig gosar ni plantejar perquè el temps empenyia.

Els 3 membres de l'expedició hem valorat el resultat del cap de setmana amb una nota molt alta i hem arribat a la conclusió de que la dita que proclama "*al mal temps bona cara*" és ben certa però requereix de grans dosis de flexibilitat, positivisme que cal projectar amb força, i capacitat d'improvisar plans alternatius, que sovint acaben sortint millor que els inicials.

Hem decidit que aquesta hagi estat només la primera d'una sèrie de futures rutes de positivisme i improvisació il·lustrats, en els quals hem tingut ocasió de comprovar que tenim prou bona mà, i a les que convidarem a més ànimes positives amb esperit de risc de l'Agrupada que s'hi vulguin afegir. Us convidem a participar en la propera i passar de la categoria "*sempre podem però no sempre ens apuntem*" a la dels "*sempre positius sempre podem i no ens deixem perdre ni una per més que ens amenaci el Tomàs Molina... i si no és una serà una altra...*" ...molt llarg però prou clarificador, oi? ●

DE WEMBLEY AL MATAGALLS

Per: Pep Molinos

Ja fa uns anys que amb motiu de la Travessa del Montseny (Prova de la Copa Catalana de Caminades de Resistència), pugem, el vespre abans, al Matagalls a muntar el control dalt del cim. Donat que els primers marxadors passen vora les 7 del matí, tenim per costum i precaució pujar la vigília. Bé aquesta és l'excusa, ja que el que fem és retornar a un cim meravellós, com és el Matagalls, a veure la posta i sortida de sol, tot fent un bon sopar i un cremadet.

Al cim del Matagalls (foto: Pep Molinos)

Quan el calendari de la Federació ja duia temps substituït, ves per on que el Barça es classifica per a la final de la Champions, i aquesta té lloc el mateix vespre!!!

El meu company, en Ramon, és un culé convençut. Què fem? Veiem el partit en un bar a Balenyà o a Viladrau i pugem després? Hi ha un perill: si el

Barça perd tindrem la moral per terra i poques ganes de caminar de nit... i si guanya ho haurem celebrat com deu mana al "bareto" escollit i el cos no estarà per gaires punyetes.

Solució: mirarem de conjuntar les dues coses. Pujarem al Matagalls i veurem al partit dalt del cim.

O sia que ja ens veus dissabte el vespre carregats amb el material del control, més un Tv portàtil, una bateria de moto i una antena. Ens han dit que el més probable és que no arribi la TDT, però paga la pena provar-ho. Com a reserva portem un petit transistor, que aquests no fallen!!

Arribats al Matagalls muntem l'aparell, i després de situar-nos a diferents llocs del cim, carretejant aquest coi de bateria, comprovem amb desànim que la cosa no funciona. Encara rai que amb el transistor podem sentir en Puyal que ja comença a exaltar-se.

Pengem una senyera nova a la creu del Matagalls, i enguany com a excepció, una del Barça. El vent del nord les fa onejar, mentre els sol es pon.

Després d'aquest sempre bonic espectacle de la posta de sol, i ben instal·lats el costat de la creu on no bufa el vent, fem un bon sopar a base de pa, oli, pernil i manxego tot ben acompanyat de la bota i el seu Priorat. Mentre, el cel s'omple d'estels i més estels... i en Puyal ens va radiant el partit.

En un moment que estava dalt de la creu fent l'equilibrista amb el frontal i afermant la bandera que el vent semblava voler arrancar... el primer gol del Barça. Això pinta bé. En Ramon a sota donant saltirons d'alegria.

Després del sopar seguim amb el cremat de rom (amb tots els seus ingredient). Als nostres peus tot de llumetes dels pobles veïns i a dalt un cel farcit d'estels... i en Puyal radiant que el Barça ho te bé (i nosaltres sense veure'!!!).

Final del partit. El Barça ha guanyat 3 a 1. El meu company salta com un boig, s'abraça i torna a saltar fins encomanar-me l'alegria. I de tots els poblets un esclat de coets i petards: un espectacle únic, quasi bé irrepetible aquí dalt.

Amb el mòbil fem un truc a en Jep que està a l'Agrupar veient el partit amb un grapat de socis i ens felicitem mútuament.

Passats els minuts d'eufòria, dormim contents com unes pasquies.

Al voltant de les sis del matí un altre moment fantàstic: la sortida del sol sobre el mar pel costat del Montgrí i la visió canviant d'un conjunt de serralades fins el Canigó.

Esmorzem, preparem el control i ja ve el primer marxador, el segon, i més, i més, fins a 530. A quarts de dotze tanquem el control, ho recollim tot (bandera del Barça inclosa) i desfem el camí cap a coll Bordoriol.

No hem vist el Barça, però hem viscut aquesta final de Champions com mai ens podríem haver imaginat •

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 933 190 672

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

Cresta pic BASSIA de NERE

2613 PD+

Vall de Batet - Bearn (Gascunya)

Per: Santi Pocino i Quim Ferràndiz

22 de març de 2011

A ¼ de quatre de la matinada, la força de la Lluna traspasa el vidre gebrat del cotxe. A l'aparcament de l'estació de Piau hi ha dues furgonetes i nosaltres. Ens imaginem el plàcid son dels companys de pernoctació en el confort dels seus enginys tant de moda. Dormir en la comoditat relativa de l'auto té aquesta avantatge, ets una passa més a prop de desvetllar-te i alçar-te.

Bassia de Nere (foto: Santi Pocino)

Amb una curta baixada per la pista d'esquí ens plantem a la vall de Batet. La claror nocturna que impregna les muntanyes és extraordinària. Progressem sota la pausa gelada del gran mur que es perllonga des del Pic Campbieil, passant per l'Estaragne fins al Merchant i el Bugadet. Una serralada monumental, cicatritzada per vigorosos corredors, la força dels quals es mesura per la càrrega nivosa dipositada als pertinents cons de dejecció. Sensacions alpines recorren la ment.

La nit és immaculada però la previsió meteorològica anuncia que a partir mig matí apareixeran els primers núvols i al migdia ja estarà ben tapat. És així que arribant a la cabana de Batet, al peu del gran corredor sud de l'Estaragne, objectiu previst, percebem uns incipients núvols esfilagarsats que treuen el nas per darrere del Campbieil. Tot just són quarts de cinc. Tenim present el record d'ahir al vespre amb una boira espessa amagant totes les muntanyes... No volem gaudir d'aquest obsequi el dia d'avui.

Bassia de Nere (foto: Santi Pocino)

Hi donem algunes voltes i decidim canviar de plans. De moment seguirem la potent traça que remunta cap a la horqueta de Chermentas. Hi ha un paquet de neu molt important i poc transformat, transitar per fora la traça, significa enfonsar-se i triplicar l'esforç. Doncs si el destí ho vol, així seguirem fins al coll i allà improvisarem cap a on enfilem-nos. Primer semblava que ens decantàvem pel pic Gèla, però des del coll la sorprenent visió del Bassia de Nere, és massa suggerent com per no atansar-s'hi. Tenim per davant una paret esgraonada, que senyoreja modestament davant els colossos que l'envolten. Es tracta d'un cim fins a dia d'avui sense referències en els nostres fitxers mentals, no n'hem sentit parlar mai, ni en sabem res de la ruta... però a vista sembla factible. L'atzar ens hi ha abocat.

Quan sortim del coll els núvols ja no són estranys. Enllà, a la ban-

da aragonesa, el cel està més tapat i la boira salta per la carena divisòria, d'aquí una estona ens arribarà. La mèteo anava ben encaminada.

S'encaren els primers ressalts i se superen petits merlets, gairebé sempre en mixt. La tònica es manté força invariable en tot l'itinerari, roca trencadissa amb unes tirades que vam poder protegir bé a base de bagues i friends. La tònica general II grau i algun pas de III. La timba a banda i banda va en augment, però no ofega. Tot plegat la sensació d'estar fent una cresta hivernal de joguina, per afrontar-la amb garanties i gaudir d'uns entorns que no tendim a freqüentar. A mitja ruta un esperó que no havíem detectat abans, obliga a fer una petita aresta sobre unes plaques

llises i inclinades, força traïdores sota la neu.

Trepitgem cim, amb el dia ben embolicat però amb temps encara de guaitar fugaçment la sorprenent visió de la cara sud del pic de Piau, un abrupte triangle rocós.

Del pic seguim la carena direcció nord-nord-oest, en trams esde-

vinguda aresta, que arrodoneix així, un recorregut prou interessant. Les vistes serien genials si no fos perquè ja està del tot tapat i emboirat. Ja només queda baixar per un vesant empinat fins al fons de la vall. Una nevada persistent no ens deixarà fins l'arribada al cotxe ●

La tònica es manté força invariable en tot l'itinerari, roca trencadissa amb unes tirades que vam poder protegir bé a base de bagues i friends.

OLOT – MATARÓ

21 de maig de 2011

Darrera etapa: Collsacreu – Mataró

Per Jordi Romagosa (soci 1224)

A les 7 arrenca l'autocar amb l'absència del matrimoni Bou, en Josep pateix de forts dolors al genoll i ara mateix és en mans de metge. Els hi desitgem una ràpida millora.

Parem a Sagrada Família per a recollir la colla grossa que ens espera allà i avui no hi ha parada a Fabra i Puig, car anem per l'autopista de la costa.

(foto: Joan Tarruella)

Per la pantalla de l'autocar van passant les diapositives de la Ruta del Císter, que a molts ens porten bonics records. A St. Pol, entrem a una benzinera, i quan tots pensàvem que posaríem gasoil, resulta que en Josep Reixachs s'afegeix al pas-satge. En Quim i en Xavier, l'un des-prés de l'altre, ens informen de l'etapa d'avui i de la ciutat de Mataró. Quan som a Arenys de Munt, hi trobem en Vives que ja ens ha reservat taules a un bar on esmorzem, bevem, prenem cafè, etc. Tornem a entrar a l'autocar i amb cura i destresa el xòfer ens deixa a Collsacreu.

Són les 9 i som 45 excursionistes que es comencen a enfil·lar rostos amunt, mentre uns ciclistes baixen amb la bi-cicleta a les costelles. Accedim a una pista de bon caminar-hi en lleugera pu-jada. El cel, de moment és parcialment cobert de cirrocúmulus que afebleixen l'escalfor del Sol. Ara anem caminant per una pineda que al cap de poc pas-sa a ser un bosc d'alzines, fa bo de ca-minar-hi a la seva ombra, es comença a fer sentir la calor. Hi ha abundància de pals indicadors de la ruta Canigó – Mataró. Un cartell ens diu que entrem al Parc Montnegre – Corredor. No gai-re lluny se sent el cant d'un cucut. Ens

creuem amb moltes colles de ciclistes, ens saludem. Els núvols que mig tapaven el cel, s'han esvaït i el Sol escalfa de valent. Passem per les ermites de St. Martí i St. Miquel de La Mata Deixem el barri de La Mata.. El camí es fa més estret i s'engorja, enormes figueres de moro, voregen el camí. caminem per camins envoltats d'hivernacles i camps de conreu. Ja tenim el mar a la vista. Travessar alguns carrers de Mataró i s'arriba a la platja del Callau.

Són quarts de tres, el cronista, quan tot caminant cap a la platja, veu l'autocar renuncia a arribar a la platja i s'enfila a l'autocar que l'acull amablement refrescat per l'aire condicionat

Al cap de poc tota la colla entra a l'autocar. Arriba el moment de demanar com ha anat l'estada a la platja i es pot resumir així: A la platja del Callau alguns dels primers s'hi han banyat, altres només s'han remullat els peus ja que anàvem escassos de temps, molts s'han assegut a la terrassa dels "xiringuitos" a prendre un refresc. Els últims només han pogut ajuntar-se amb els altres per fer-se les fotos de rigor.

(foto: Joan Torruella)

(foto: Joan Torruella)

Arrenca l'autocar i anem fins a St. Fost de Campsentelles, allà, en una nau adjunta a una panificadora, els companys Paco, Antonio i Rafa, cofats amb els seu barrets de cuiners, ens esperen amb una grandiosa paella on s'hi cou un arròs. Mentre s'acaba de fer l'arròs, uns entrants de gambes, escamarlans, musclos, amanida, pastes salades... Tot seguit s'estableix la cua per a omplir els plats amb l'arròs de marisc, que tothom aprova; un fort aplaudiment dedicat als cuiners, és la forma fàcil d'agrair-los i homenatjar el seu art. El cava del **100tenari** omple els gots i alegra els esperits, unes lioneses i el cafè acaben l'àpat.

En Quim s'alça per a comentar aquesta Ruta que avui fineix, renya als qui corren massa i els qui van a poc a poc. Després és en Jep, president, qui es felicita i felicita a tots els qui hem participat en aquestes jornades de camins i companyonia i ens encoratja a seguir i sobretot ens con-

voca a participar activament en els actes del **100tenari** que celebrem el proper any, no són gaires les entitats que aconseguen aquesta fita. Un sorteig d'articles de muntanya, cedits per Balmat, premia la sort d'alguns assistents.

Tornem a l'autocar i tot fent camí per la carretera de La Roca, entrem a Sta. Coloma, on hi deixem un parell d'excursionistes. Després les parades de St. Andreu, Sagrada Família i Pedralbes van buidant l'autocar. Els acomiadaments afectuosos són la millor imatge de l'amistat i simpatia que s'ha establert entre tots nosaltres.

Aquesta Ruta, Olot – Mataró, que vam encetar el 23 d'octubre passat, bo i caminant per la Fageda d'en Jordà, ens ha fet passejar per La Garrotxa, les Guilleries, el Montseny, el Montnegre – Corredor i finalment el Maresme. Com més conec el meu país, més me l'estimo.

*No cal que demanis
que retornin
aquells dies feliços,
han passat
i no poden tornar;
si tens sort,
en tindràs de nous,
però aquells
no han de tornar mai més.*

Elizabeth Eindenbenz

Estic escrivint aquest petit reportatge i m'arriba la notícia de la mort de la senyora Elizabeth Eindenbenz i tot seguit penso en tota la pobra gent que a principis de l'any 1939 van trepitjar amb presses i molta por, trossos d'aquest Camí del Nord, avui també GR83.

Iem ve a la memòria el fragment de la carta de Pau als cristians de Corint: "...Si tingués tanta fe que fos capaç de desplaçar les muntanyes, però no estimés, no seria res".

Hi va haver massa guanyadors que mai no van saber estimar i mai no van ser res •

VISITA A LA SAGRADA FAMÍLIA

28 de maig de 2011

Per: Jordi Romagosa (soci 1224)

Avui no es tractava de fer una gran caminada, avui més aviat aprofitàvem que teníem l'Agrupació fincada al barri del Poblet, per a fer una visita al temple de la Sagrada Família. Ens hem aplegat una bona colla (62), al cap d'avall de l'avinguda Gaudí, d'allà hem passat a la plaça i el rector del temple ens ha fet una breu exposició del què hi veníem a fer i veure.

(foto: Jordi Pino)

Ens ha obert la reixa del Portal del Naixement i cap dins. Procurant segregar-nos del munt de gent que ocupava tots els espais, en Quim i en Xavier, han improvisat unes explicacions, dels significats de les escultures, personatges, plantes, el Cavall Bernat, el xiprer... Que omplen aquesta façana, la més antiga. Després en Domènec ens ha parlat de la història, de com s'ha anat finançant la construcció, dels arquitectes, i artistes que hi han treballat... Sobretot en Gaudí, que morí a conseqüència de l'atropellament d'un tramvia.

Hem entrat a l'interior i mentre en Domènec ens seguia donant dades, de les tècniques arquitectòniques

que s'hi han emprat, hem quedat impressionats per les dimensions i bellesa del bosc de palmeres que representen les seves altíssimes columnes, els vitralls i la llum natural que avui, tot i no fer sol, il·luminava des de les altures aquella immensa nau. Les màquines de fotografiar no han parat ni un moment. Al portal de la Passió, més auster que el del Naixement, hem admirat les portes, les obres d'en Subirachs, hem intentat entendre les mostres d'art abstracte que mostren les seves pedres. Una visita al museu i després a l'escola, obra també d'en Gaudí, d'arquitectura senzilla i original, com no podia ser d'altra manera i allà ens hem acomiadat de tots els amics i amigues.

Una bella ocasió per retrobar-nos, i una magnífica excusa per a fer cultura i coneixement de potser el monument més emblemàtic de la nostra Barcelona, Cap i Casal de Catalunya. Ah quan hem sortit, cap a les dues, la cua, de persones que volien entrar, seguia essent llarga i espessa •

ALTES DEL MES DE JUNY

M. Ángeles Fuertes Fernández
Xavier Trabado Farré
Núria Regàs Pons
Andreu Fitó Tarragó

Marta Martín i Valls
Aleix Álvarez i Vega
Cid Aurelio Delgado Pugley
La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una
ben profitosa estada a l'Agrupació ●

PAGAMENTS

Es demana que es facin els pagaments de les diverses activitats al compte de l'A.E.C. a "La Caixa": **2100 3282 66 2200054492**.

Important: no oblideu d'indicar el vostre **nom** i el **concepte** ●

El Pedró del Quatre Batlles

23.6.07

Per: **Jordi Romagosa (soci 1224)**

Han passat molts anys des del darrer cim, que vaig fer amb el meu fill Bernat a l'esquena.

El gat miola, són les 7, em llevo per obrir-li la finestra, salta fora. Cap a les 8 es va llevant el personal. Cafès i higiènes bàsiques. Fem l'esmorzar a base de torrades amb tomàquet i llonganissa o pernil, el porró fa els seu servei. Sortim amb el TT fins al Clot de la Vall; han asfaltat la carretera que hi duu. Agafem les motxilles i tirem amunt per unes rampes prou bèsties, ens enfilem fins a Prats d'Estivella. Ja per pendents més suaus, finalment arribem al Pedró del Quatre Batlles (2.383 m). El vent és gelat, del fons de les valls es van alçant núvols que penssem que poden deixar anar un ruixat d'aquí a poca estona. Ens fem les fotos. Aquest petit cim m'ha retornat el goig de les muntanyes, he esbufegat, però

he seguit. Expressament he agafat el cangur del pare, ell m'ha acompanyat fins el cim, al costat dels bons amics Montagut. Anem tirant avall, jo vaig amb l'alpenstock, na Pilar em veu patir i em deixa els seus pals, la baixada és punyetera, mig tartera, graonades, i herba. Li torno els pals quan arribem als Prats i desfem el camí fins el Clot de la Vall, vaig cantussejant "sobre els cims imponents..." Ens hi espera el TT. Avall fins a casa, alguns es dutxen, jo em trec la genollera i em faig una frega amb Voltaren. Dinem una magnífica sopa i carn d'olla, per la carn trec una ampolla de cava, per celebrar el meu cim (el darrer?) Les converses s'allargassen. Surto a prendre el Sol. I el capvespre és fresc i silenciós. Quants records m'omplen, tot mirant la Serra del Verd que vaig travessar quan tenia 17 anys... ●

Vísita al temple de la Sagrada Família: 28 de maig de 2011 (foto: Quim Llop)

Diada del soci. 1 de juny de 2011 (foto: Joan Tarruella)

aquesta web et sorprendrà

www.balmat.com hem trencat esquemes

tot el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, continuem de fotografies, notes, revistes. Cerca als llocs companyes de viatge per a escalar, fer espeleologia, sentir el cap de setmana... a www.balmat.com

24 HORES A DISTÀNCIA

BALMAT

Tel. 934 548 309 · 08011 Barcelona · balmat@balmat.com

1 MODA ROBA TÈCNICA Gran Via C.C. 531 08011 Barcelona tel. 934 548 309	2 ESQUÍ TEMPS LLIBRE Gran Via C.C. 537 08011 Barcelona tel. 934 548 309	3 ACAMPADA Costa d'Urgel, 72 08011 Barcelona tel. 934 548 309	4 MUNTANYA TÈCNICA Costa d'Urgel, 76 08011 Barcelona tel. 934 548 309
--	---	---	---

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat
butlleti@aec.cat

web: www.aec.cat

Edita: AEC

President: Jep Tapias

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Coordinador: Manuel Cabanillas

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Manuel Cabanillas, Quim Llop, Maty Gálvez, Julio Santamaría, Xavier Aznar, Jordi Pino, Cata, Joan Tarruella, Jairo A. Florez, Alicia Fuentes, Manel Navarro, Rosa M. Soler, David Ortiz, Joan de Febrer, S.I.J., Francesc Reixachs, Eva Lerma, Marina, Xavier Gimeno, Pep Molinos, Santi Pocino, Quim Ferrándiz.